

Varfod: Jeg tillod mig allerede at udtale mig om mit Forslag, da jeg havde den Hæder at indbringe det i Thinget, og det er derfor kun enkelte Bemærkninger, som jeg for Delskikket skal tillade mig og som navnlig ere fremkaldte ved den Misforstaaelse, som jeg er blevet gjort opmærksom paa, at Forslaget er bleven udsat for. Naar der saaledes staaer i første Paragraph „Fremtidig kan Enhver, som har eller erhverver Indfødsret“, saa har man forstaaet det saaledes, som om Lovforslaget tilsigtede at give Svenske og Normænd uden videre Afgang til Embedsansættelser her i Landet; det er imidlertid ikke Meningen. Meningen af den første Paragraph er den, at Danske, det vil sige de, som have Indfødsret, kunne blive Embedsmænd i Danmark, hvor de saa end have taget den befalede Examen. Jeg indrømmer, at som en Følge deraf kunde Ordene „eller erhverver“ gjerne stryges, og Meningen derved ikke forandres; thi den, som har erhvervet Indfødsret, har Indfødsret, og den, som ikke har erhvervet den, har den heller ikke. Naar jeg altsaa har udsat disse to Ord, var Meningen den, at jeg vilde antyde Muligheden af, at de, der, som ikke fødte i Danmark, ikke have Indfødsret, dog kunde faae den og derved erholde samme Ret som de Indfødte. Jeg siger, at Meningen af første Paragraph er nærmest den at gjøre det muligt for danske Studenter at studere og tage Embedsexamen ved andre Universiteter, og Grunden dertil mener jeg er tilstrækkelig klar og tilstrækkelig forsvaret derved, at det ikke alene kan tænkes, men ogsaa har viist sig, at til forskjellige Tider er det ene Studium bedre repræsenteret af Lærere ved det ene Universitet end ved det andet, og at det altsaa er naturligt, at Studenterne kunne ønske at gaae derhen, hvor der er de bedste Repræsentanter blandt Professorene for deres Videnskab, ligesom det maa være Alle om at gjøre, at de, der forberede sig til at aflægge en Prøve i Videnskaben, blive veiledede af de dygtigste og bedste Lærere, de kunde faae. Dertil kommer endnu, at der er gjort flere Forslag, som gaae ud paa at faae Embedsexamen saaledes taget fra Universitetet, fra Professorene, at det ikke blev de selv samme Mænd, der baade forelæste, hvad de ville have lært,

og hørte, om det saaledes forelæste virkelig var tilegnet, og saa derover gav en Dom, en Charakter, der havde en afgjørende Indflydelse paa Bedkommendes hele følgende Liv. Ethvert saadant Forslag har imidlertid, saavidt mig bekjendt, Kjøbenhavns Universitets Professorene viist bort, og det sidste og nyttigste, et Forslag fra de theologiske Studenter, eller egentlig ikke fra dem, thi det var udsat af fire af Kjøbenhavns Præster og tre theologiske Candidater, der altsaa alle Syv vare Embedsexamen forbi, blev, som det vil mindes, haantlig afviist af det theologiske Facultet. Jeg mener altsaa, at det ikke er af Veien at paavise, at man kunde emancipere sig fra disse Faculteter og fra dette Universitet ad en anden Vej. I Slutningen af første Paragraph staaer der „at den, der attraaer et juridisk Embed, skal først have underkastet sig en særlig Prøve i dansk Ret; man har meent, at der dertil tillige burde søies i flesvigsk Ret. Jeg troede, at flesvigsk Ret ogsaa var dansk Ret, idet Sønderjylland for mig er en Deel af Danmarks Rige, men dersom man forøvrigt skulde finde det usseligt og rigtigt, at dette tilføies, kan jeg naturligviis ikke have Noget imod, at der kommer til at staae: „have underkastet sig en særlig Prøve i dansk Ret, derunder indbefattet flesvigsk Ret“. Hvad § 2 angaaer, skal jeg kun bemærke, at jeg deri har foreslaaet, at de, som ikke ere akademiske Borgere ved Kjøbenhavns Universitet, men ved et af de andre nordiske Universiteter, kunde under Vetingelser, som jeg her har fremhævet, faae et saadant Borgerbrev. Dertil har man bemærket, at det allerede nu kan faaes, men det kan dog ikke, saavidt mig er vitterligt, faaes med den Virkning, som jeg her har tillagt et saadant Borgerbrev, og som ret egentlig giver Borgerbrevet Betydning for dem, der ikke kunne studere uden Understøttelse, det vil sige, giver Borgerbrevet den Betydning, at det gjør Bedkommende berettiget til her at nyde Universitetets Stipendier og Beneficier. Jeg har hørt enkelte mene, at det var en Ret, som man nødig skulde give til dem, som ikke vare Indfødte; i den Anledning skal jeg blot tillade mig ganske kort at bemærke, at der i en Artikel i „Fædrelandet“ for et Par Dage siden, der var temmelig fjendtlig baade